

Nr. 4 (290)

KETVIRTIJI LEIDIMO METAI

AUŠROS ALĖJA

1996 M. SAUSIS

27 D.

IŠEINA ŠEŠTADIENIAIS

KAINA 50 CENTŲ

ŠIAULIŲ MIESTO IR KRAŠTO SAVAITRAŠTIS

MIESTO TARYBOJE

Irena BIJEIKIENĖ

ANTRASIS POLICIJOS KOMISARIATAS ĮSIKURS GYTARIUOSE

Šiaulių miesto tarybos posėdyje nebaigta statyti automatinė telefonų stotis Gytariuose perduota į "Lietuvos telekomo" ir Vyriausiojo policijos komisariato balansus. Bendrasis naudingas plotas - 1686 kv. m. 1426 kv. m. ploto patalpos įsikurs antrasis policijos

komisariatas ir Kelių policijos egzaminų ir transporto apskaitos sektorius. Likusios 260 kv. m. ploto patalpos atiteks "Lietuvos telekomo" Šiaulių filialui. Čia bus įrengta automatinė telefonų stotis.

Jau keli metai, kai minėto pastato statyba sustojusi. Valdybos pavedimu Kapitalinės statybos skyrius ieškojo įstaigų, norinčių baigti statyti pastatą ir įrengti jame patalpas.

Savivaldybė iš Vyriausiojo policijos komisariato perims 2283 kv. m. bendrojo naudojimo ploto pastatą (Gvazdikų takas 1), anksčiau numatytą skirti antrajam policijos komisariatui.

PATVIRTINTA TARYBOS NARIŲ DARBO LAIKO KOMPENSAVIMO TVARKA

Negaunantiems savivaldybėje darbo užmokesčio Tarybos nariams bus kompensuojama už dirbtą laiką Tarybos, jos komitetų ir komisijų posėdžiuose, už laiką, sugaištą vykdant tarybos, komitetų ar komisijų pavedimus, už pagrindinėje darbovietėje negautą atlyginimą dėl darbo taryboje ir už išlaidas, susijusias su darbu Taryboje. Kompensacijos bus mokamos kartą per 3 mėnesius.

Patvirtintas valandinis 0,04

bazinės mėnesio algos dydžio, koeficientas už Tarybos, jos komitetų ir komisijų posėdžiuose dirbtą laiką.

PARDUOS PASTATĄ

Miesto Taryba leido UAB "Šiaulių vandenys" aukcione parduoti pastatą Vytauto g. 103a. Pastatą nori pirkti "Vilniaus banko" Šiaulių filialas, kuris buvo čia įsikūręs. Privatizavimo komisija, vadovaujama J. Sartausko, paruoš aukciono nuostatus. Gautas už pastatą lėšos, viršijančios likutinę vertę, bus pervedtos į savivaldybės privatizavimo fondo specialią sąskaitą.

ATIDĖTI MOKESČIŲ MOKĖJIMO TERMINAI

Vadovaudamasi įstatymu "Dėl įmonių, kurių sunki finansinė būklė, bet yra galimybių stabilizuoti ir plėtoti gamybą, atskaitymų už biudžetų", Taryba nusprendė atidėti mokesčių mokėjimo terminus AB "Žemda" ir UAB "Šiaulių 1-oji statybos valdyba". Bendrovės mokesčius turės sumokėti iki 1996 m. gruodžio 1 dienos.

Iki 2000 metų atidėtą mokesčių mokėjimo terminas AB "Nuklonas". Šiai įmonei mokesčių mokėjimo terminą iki 2000 metų atidėjo ir Vyriausybė.

EMILIJOS PUTVINSKIENĖS ATSIMINIMAI - ISTORIJA IR MAŠTYMUI

Leonija MALAKAUSKIENĖ

Labai iškalingas Emilijos Putvinskienės knygos "Atsiminimai" (Šiauliai, 1995.) viršelis (dailininkė - Jūratė Tamošiūnaitė). Pratarinėje skaitysime, kad tai prieš karą rašyti atsiminimai, penkiasdešimt metų buvę užkasti žemėje. Betgi apie tai byloja jau rausvai ruda seno popieriaus imitacija su bluktelėjusiomis, o via dėlto neblogai įskaitomomis charakteringo rankraščio eilutėmis! "Aušros" muziejiaus vyr. specialistė Irena Nekrašienė rašo, kad E. Putvinskienės atsiminimai turi išliekamąją istorinę ir pažintinę reikšmę, teikia daug informacijos tolesnėms Lietuvos praeities ir Šiaulių sąjungos istorijos tyrinėjimams. Dėl to niekam negali kilti abejonių.

Šią nedidelį (1000 egz.) tiražų "Saulės Deltos" leidyklos 1995 m. išleista knygelė jau skaito ar dar

skaitys ne tik istorijos tyrinėtojai. Kuo įdomi ir vertinga šis knygos eilinis

ir Vlodo Putvinskių vaikai.

Labiausiai linkėčiau, kad šią knygą įdėmiai skaitytų karta, kuriai neteko mokytis Lietuvos istorijos, kuri nedaug, tik lietuvių literatūros pamokose, girdėjo apie spaudos draudimą, tautinį amžiausio pradžia atgimimą, kuriems Nepriklausoma Lietuva buvo pažįstama kaip nenekentamos buržuazinės santvarkos, fašistinės diktatūros šalis.

Dabartinė moksleivių karta, ypač Šiaulių gimnazistai, tikėkimės, su Lietuvos istorija bus susipažinę geriau. Emilija Putvinskienė kaip apie savaime suprantamą dalyką pasakoja apie savo ir vyro sąmoningą apsisprendimą būti lietuviams, apie iš to kilusius sunkumus: patys lietuvių kalbos nemoka, giminės jų nesupranta, net tarnai nusistatymą lietuviškai auklėti vaikus laiko "nesubrendusių žmonių vaikikiškais prasimanymais". Šeiminingai, nenorėdama "chamiška" kalba kalbėti, atsisako likti kitiems metams.

Atmos, pritarimo jaunoji šeima ieško prie Vlodo motinos kapo. Ji yra kadaise kalbėjusi, kad inteligentai, gyvendami Lietuvoje, turėtų kalbėti lietuviškai. Pirmas

Putvinskių su tikėtas lietuvis inteligentas buvo mokytojas Vincas Kalnietis. Po to šeimos akiratyje atsiranda kovotojas su Vinco Kudirkos vėliava - Povilas Višinskis, o drauge su juo - ponis Žymantienė, Jonas Jablonskis su visa šeima, su keturiais vaikais, kurių vyriausiajam buvo septyneri metai, Petras Avižonis, Antanas Smetona, G. Petkevičaitė-Bitė... Šilo Pavėžupyje Jablonskių dėdė užbaigė taip reikalingą lietuviškos gramatikos rankvedį. O Emilija su Povilu džiaugėsi girdėdami motiną lietuvių inteligentę, kalbančią su savo vaikučiais melodingąja, gražiąja protėvių kalba.

Atbudusi tautinė savimone šeima neišvengiamai veda į knygnešų kelią. "Gavę iš Peniko žinią, jog transportas su knygomis jau Grauzikuose, nuvažiuodavome ten abu su Vladu nakvynės. Sulaukę vakaro, užrakindavome duris, uždangstydavome langus ir imdavome ardyti paketus, kurie buvo per dideli, kad juos nematomus būtų galima toliau gabenti. Privalėjome būt atargūs, nes neturėjome ištikimų tarnautojų, dargi ir nuo auklės slaplėmsės, nes bijojome, kad ji neišsiplepėtų kam nereikia". Iš Grauzikų į Šilo Pavėžupį atgabentos knygos dar keletą dienų gulėdavo gerai įrengtose slėptuvėse, o vėliau kartu su sviesto statinėmis būdavo gabenamos į Šiaulius.

Vladas Putvinskis rūpinosi kaimo vaikų mokymu, stengėsi pagerinti dvarų darbininkų būklę. Skaičiuodamas, kiek reikia šeimai pramisti ir kad nors kiek liktų literatūrai, padvigubino samdiniams algas. Halės universitete kiek pasimokęs agronomijos, stengėsi diegti ūkį pažangias naujoves. "Vladas sugėbėjo įskiepyti man, jog tas žemės sklypas, kurį mes valdomė, nėra vien mūsų nuosavybė: mes tik laikini administratoriai esame", - rašo E. Putvinskienė ir prisipažįsta, kad ūkio

administravimas, susietas su savo tautos ateitimi, tapo jai įdomus ir prasmingas. "V. Putvinskis galėjo tiek daug nuveikti todėl, kad visada žinojo, jog šeima, ūkis, namų rūpesčiai lieka žmonos rankose, jog grįžęs ras šilumą ir ramybę, pritarimą savo veiklai". - teigiama atsiminimų pratarinėje. O šilumos, ramybės ir pritarimo reikėjo, nes ne visos geros V. Putvinskio pastangos buvo amžininkų suprustos ir įvertintos. Kaimynai dvarininkai juokėsi iš jo lietuviškos, iš jo žuvininkystės, iš jo dvigubų algų darbininkams, vadino jį kurstytoju, cicilikiu, o daugeliui buvo visai nesuprantama, kaip galima sėdėti ir valgyti prie vieno stalo su samdiniais... Žmona irgi turėjo įveikti savo priešakumą pastarajam sumanymui, nes labai brangino jaukiąsias šeimos ratelio bendravimo valandėles. Bet įveikė, nes mylėjo vyrą, suprabo jį ir visur norėjo būti su juo drauge.

Palaidojusi vyrą E. Putvinskienė troško, kad persikėlimo laikas su juo, besišalinčiu lytoje, būtų kuo trumpesnis. Amžių baigti ketino Grauzikuose su sūnais Vytautu šeimai, tačiau 1941 m. Vytautas paleko į Reičiūtų lagerius Krauno-jarsko krašte (ten ir žuvo), jo šeima buvo ištemta į Komią, o septyniąsias dešimtį baigianti Emilija Putvinskienė 1942 m. išvežta į kalinėjimą. Nei tikslus mirties data, nei amžino jos poilsio vieta nežinoma.

Emilijos Putvinskienės atsiminimai vadinami medžiaga istorijai. Tačiau tai medžiaga mąstytiui - apie kiekvieno žmogaus vietą savo mato visuomenėje, apie idealo ir realybės vaidmenį asmenybės tapime, apie jų kovą ir kompromisus, apie vyro ir žmonos atsakomybę vieno už kitą ir už vaikus... Mąstyti apie Lietuvą - jos spalvingą praeitį ir žmones. Ir apie dabartį, kuri, jei atidžiau įsižiūrėsime, ne taip jau ir turi būti E. Putvinskienės aprašytą praeitį; apie ateitį, į kurią esame pakeliui ir kurios visi turime gražėnes.

YEŠIAU DŽIAUGSMĄ

Juzefa ŽUKEVIČIŪTĖ
 Pirmosiomis sausio dienomis, ieškodama žvaigždžių, pūgos užneštai keliais atbridiu į XX vidurinę mokyklą. Užrašas pris durų perspėjo: "Pašalinami asmenims po mokyklą vaikščioti draudžiama". Buvo nedrąsų praveriti duris, nes jau daug metų aš mokyklai "paša linė". Nors man ji iki šiol šviečia savo tyrumu, ir aš džiaugiuosi, kad ta švieša bėgant metams neblėsta.

Taip jau atsitiko, kad žvaigždėlės suspindo ten, kur visai nesitikėjau, nes ieškojau vyresniųjų klasių lietuvių kalbos mokytojų ir jų globojamų jaunujų kūrėjų. Bet klasės vadovė Nelė Manko mane atstovėdė į 8-ąją d. Ten ir susitikau moksleivių rašinių konkursą "Rudens godos-95" antrosios vietos prizininkę Aureliją Stunkutę, pamąčiau, kaip jos rankoje virpeltėjo rožė (už lengo dantimo kaleniant apėgiui), kai

aukiėtojai apglėbus pasveikinti savo šauniąją auklėtinę, linkamai ir nuodirdžiai plojo visa klasė! Ši dvykimetė mergaitė dalyvauja ir Vieno eilėraščio konkursa su davo eilėraščių "Pirmasis sniegas". Tai viena jauniausių ko nkursa dalyvių, kurių šiame jame - 105. Mėnesio pabaigoje vertinimo komiija paskelbė nugalėtojus. O gal ir šį kartą Aurelija vardą rasime jų tarpė?

Mokytoja pasakė dar keletą talentingų vardų: Sigita Čiapaiė, Santa Pučkutė, Neringa Stapuaitė... O Raimonda Limonina prisistatė pati. Jam rekomendacijų nereikėjo, - atslėsdas šalis, jė čia pat nusibėbusios aukiėtojos akys ėmė rašyti eilėraščius. Šioje klasėje praleista valanda buvo tarsi gaivumo oazė pilkoje kasdienybėje. Mokytoja su klase bendravo linkamai, žiaimingai, betrapiškai. Atrodė, kad patekau į didelę šeimą, kurioje visi myli vienas kitą ir kurioje visiems gera. Pasisekė vaikams, kad turi tokią aukiėtoją; pasisekė ir mokytojai, kad tokius šaunius vaikus mokykloje sutiko.

- Mes mylime savo aukiėtoją, nes ji gerai - sūpriai argumentavo jos berniukai, sugrįžę iš kiemo su kasluvais ant pečių, kur bandė iš sniego glėbio išvauduoti savo mokyklą. - Mokytoja padeda

organizuoti vakarones, eskakurijas... Visur mums padeda... Su malonumu perskaičiau nuo 1904 11 25 (kai šie vaikai dar buvo penktokai) leidžiamą laikraštėlį "Pleputis", kuriame radau daug šitų žodžių ir kitai mokytojai - Irenai Akmanakienėi.

Iš tolo švietė didžiuliai akaičiai ant klasių, mokytojų kambario durų, - mokykloje pasiūpinta, kad atėjęs neklaidžiotum koridorių labirintuose.

Nuo laimingų vaikų balay, nuo erdvės ir šviecos, kurioa šioje mokykloje tiek daug, aušilo siela. Užveriant duris, ausyaa skambėjo žvalus ir jaunas mokytojos Nelės Manko balasas, ir aš pagalvojau: norėčiau mokyti šioje klasėje. Išieinančią iš mokyklos sveikino jau kiti kaustuvais žarantantys žiemos sėdėbrai vaikai, ir buvo be galo gera, kad ir į mane jie kreipiasi tuo vardu, kurio pavadinтам visada suvirpa širdis: mokytoja...

Kokia šlovinga užaugtų karta, jeigu mokiniams po pamokų netaktų grįžti į namus, į suaugusiųjų aplinką, kurioje dažniausiai dominuoja šurkštumas, nemelė, netiesa ir godumas. Galia, kad prie viso to augantis žmogus turi prisitaikyti, prisrasti ir kažko taip pat iš viso to išmokti, kad išgyventų šioje visuomenėje.

Iš 6 d klasės išsinešiau ir dar vieną džiaugamą: pluoštėlį mokinių kūrybos. Ją pradėsiame spauduoti vasario 17 dienos numeryje. Pirmasis "dienos švieas" išvyo R. Limonino "Šuniukas".

NUOTRAUKOJE: "Pleputis" Nr. 5

Kada buvote saunoje?

Jei jųų charakteris nepastovus ir greitai susierzinatė, liaukiniai valge mesišką maistą. 85 proc. mėsoa valgytojų yra labai agresyviūs ir greitai užsiliepsnojančys. 90 proc. vegetarų - ramūs ir draugiški. Be to, žolėdžiai gyvena ilgiau nei mėsdžiai. Vegetarai ir vėžiū rečiau serga, jų nekamuoja širdies ligos. Viena moteris, paklausta, kaip, jos nuomone, reikia "užlaikyti" vyrą, atsakė: "Jam kasdien reikia duoti žalios mėsoa", nes jai buvo atai bodeš ramus ir niekada neprarandantis savitverdos jos vyras.

Norint suliesėti, reikia gerti daug mineralinio vandens. Ir atsisekyti tukinančio maisto: riebių dešrų, bulvių, keptų riebaluose, riebių padažų, grietininų tortų, saldumynų, bulvių traškučių, limonado. Kai matote, tai visai paprasta.

Karštyje jūs jaučiatėa silpni ir auglebė, nes kartėia išplečia kraujagysles ir todėl krenta kraujo spaudimas, jaučiamas nuovargis. O širdžiai reikia dirbti intensyviau, kad palaikytų normalią kraujo apytaką. Tai papildomas krūvis organizmui. Todėl reikia grūdinti kūną, reikia treniruoti jo sugebėjimą greičiau ir geriau prisitaikyti prie oro permainų, tam labai naudinga reguliariai vaikščioti į sauną (kartą per savaitę) ir treniruotis. Su oro parmainomis susiję visų pirma širdies ir kraujagyslių sutrikimai, per didelė arba per mažas kraujo spaudimas, galvos skauamai, migrena, reumatas, trombozė, astma ir infekcinės ligos.

Esant dideliam oro drėgnumui, žmogaus "atsaldymo sistema" neveikia - dėl drėgno oro prakaitas nepašalinamas. Organizmas išakiria prakaitą ir taip jis atšaldomas. Reikia gerti daugiau skysčių, geriausia mineralinio vandens arba arbatos. Valgykite tik lengvai įsisavinamą maistą, nes geras virškinimas stiprina vegetatyvinę nervų sistemą.

Parengė Juzefa ŽUKEVIČIŪTĖ

JAUNŪJŲ KŪRYBA

Larsta KĖRŠVĖ
 Šiaunlių auklėtinė mokykla
ŠIUKŠLĖS IR ŽMONĖS
 Šiukšlių pasaulis
 Čia
 Šiukšlių pasaulyje
 Mes.

Šiukšlės ir žmonės -
 Antikos pradai,
 Kur žmonės, kaip šiukšlės,
 Čina į dabartį.

Rimanto PETRAIKO nuotr.

Antanas MIŠKINIS

Snaigės

Snaigės apkrinta pušyną,
 Žemę balčiausiai nutapo.
 Krinta keliuos ant mašinių,
 Krinta ant motinos kapo.

Krinta jos lakios ir staigios...
 Ką jos - palaukit - man mena?
 Gal tai visai ir ne snaigės,
 Gal tai iliuzijos mano? -

Na, tegu būna ir snaigės;
 Vėl jos man artimos tapo.
 Krinta ir lakios, ir staigios
 Ant medžių, ant motinos kapo.

Kas Ka Kalba?

B. CARTLAND, 94 metų rašytoja, 816 mellea romanų autorė: Šiandien jau neberengiami dideli priėmimai. Dabar ratas kuris vyrų šeioja kaklaraištį. Mano laikais jie neperžengtų namų slenkačio. Tad ar reikia man brangenybių? Aš jas parduodu.

Saulius BARTKUS, "Alytaus televizijos" darbuotojas, laidos "Trys su puse" autorius: Provincijoje tikrai pajunti, kad televizija yra didesnė realybė už realybę - visai kas kita vidury dienos gulėti girtam nei būti parodytam per televiziją.

Raimonda DAUNIENĖ, profesionali smulkininkė, tragiškai žuvusio poeto žmona: Man atrodo, kad šiame pasaulyje žmogui tiek daug nereikia, kiek turima. Ir au kur kas kuklesnėmis sąnaudomis galima puikliausiai gyventi.

Valdotas Daunys būdavo susimąstęs, dažnai net pažįstamo nepastebėjęs praedavo pro šalį: buvo labai uždaras, intravertas. Būdavo, bendrauja su žmogumi kiek lėgali nuodirdžiau, bet vie tiek lieka su savo mintimis. Jis pasako tiek, kiek reikia pasakyti. Energiją pasitaupydavo kūrybiniam darbu.

K. PRUTKOVAS: Didžiausias priešas žmogui - jis pats.

Borissas SPIRINAS, baldų kombinato krovikas: Gyvų žmonių reikia bijoti, o ne mirusių.
 Nugalro Juzefa ŽUKEVIČIŪTĖ

